

Pax Christi.

[Manc. 1.7.]

N. 302]

Ex tua Epistola, quam ante annos novem ad me
 misisti, felicissime Thema, cum magno gaudio
 perspexi tuam resipiscendum ab impiis suggestio-
 nibus, tuam fidem in Jesum Christum, tuam denique
 incredibilem ardorem pietatis, quā in celsis, re-
 lictis semel immensis opibus et fallacibus deliciis,
 magno animo, in istud inepi, et inamabilem re-
 te genus transfiliisti. Remota sunt haec haec roica
 virtus est a sensu et viribus humanis. Deq. autem
 fidelis est, et verax constantisq. qui sicut gratis
 tibi illuxit per Spiritum regenerationis:
 ita eadem liberalitate, ornatum deus per se-
 verantia, confirmabit usq. in diem adventus
 Christi. Quemadmodum autem discipulorum
 delicta in a Magistro refundi solent. Sic ego
 si qua laus est, si quod honestum non exspecta-
 te virtutis, in eo, qui olim auditor fuit, et
 aliquam portunculam existimo ad meum de-
 ciperet. Huius tamen lege, ne quid de rege,
 per glorie Dei, qui ungest omnis laudat. Ipsi
 inceptor et perfectior. ut igitur non offeram me
 in istig laudis societatem: attamen meo quodam
 jure gratulari tam bene rem gerenti de Deo, et par-
 tem tam solidi gaudii mihi met ipsi vendicare.
 Quum autem (quantum intellego) magnam et
 difficile onustas in Ecclesia ab avitis errori-
 bus ad cognitionem veritatis revocanda quod ni-
 hil est aliud, quam cum ex extra negotium habere
 vel Augie (quod ajunt) tabulum repurgare, nisi
 spiritualibus. Sicuti muneris dignitatem
 in precamur: commiseratione magis: quam gra-
 tulatione dignus. Quoties enim quod
 est cui hoc sit persuasum, et amas, exsilia, ob-
 trectiones, odia, oppressiones, et angelum no-

367
mine, in maximis Dei beneficiis deputandas esse!
Sola Ecclesie fides hoc arcanum servatur. Hanc esse
certam et non vulgarem divinæ gratiæ dignationem
quæ ab omnium rerum afflictionibus, tanquam à
materno lacte depulsa, eò non adjuvat, ut pro ipsius
nomine, celestibus, damna, contumelias, carcerem
denique et mortem persequamur. Hæc sunt in signa
quibus pater celestis electos decrat, præsertim
quos eximie charos habet. ipsos ornamentis
5. Pauli familiaris tuus mihi sic sibi placet, neque ea
proferre dubitat maximis imperium principi
non triumphis. Sed ego ista inepte apud te disputo,
qui per nostri prebæ, crucis et lenitiam, qui re,
frangimur ad imaginem filii Dei nostri salutis
et deique esse, semper Dei gratia facti itemque infre,
fidei, fidem, bonamque conscientiam retinentes. Itaque
ex mediis sermonibus meum ipsius animum confir-
mo, qui videam toti Ecclesie nostre horrendam
quendam impendere tempestatem, quæ jam par-
temquam plurimos in foedissimam defectionem
trahit. O ter miseros homines, quævis in
sitatis rebus optimis, qui persecutionem terro-
re, abiciunt confessionem veritatis Jesu Christi.
Nihil hic valet infirmitas patris, in
his cum Christo est, qui ad vitam semel ad vitam
manu ignari respiciunt retrò. Sæpe me vocat,
ad suspensum illam horribilem condemnationem
Apostoli? et agros perda: naxinos agros etas ipsas.
Si abnegamus, et ille abnegabit nos. vides præclare
vir, et mihi ex animo dilecte, me despicio quomo-
do semper eodem relabi volo ex deo: oblitus
me literatorem esse. Qui hanc ad te epistolam de-
tuzam fidelis vires, qui multis annis in
Ecclesia optimo cuique se probavit. Sicuti Gallus
ei nomen est, pastor fuit Ecclesie Hammoen-
sis. Equidem cum amore vestro dignum judi-
co vale, et me vix in amica tuaque prædignos

conata iura. Prema 16. Septembris 1577. Mea
conjunx fidei salutem dicat eam fructus parvis
liberis, qui mihi ex ea nati sunt in fidei salute.

Olim pueritiae tuae non satis fidei
custos: nunc Frater in Domino

Johannes Molang.

Pax Christi.

[= Mscr. A. 7]
Nr. 303]

Exadite vir M. Hermannus Kemnethere, non in
ignorantia, quoniam licet totis viribus, et maxime ceperam
cum de improvise duo fratres tui a meo latere
discederent: sed quae deinde senta est solis
la dissipatio, paulatim me in gratiam reclusit,
Haec tota estas multa viribus, in squalore et
sollicitudine mihi consumpta est. Sic placitum
est Deo et Domino nostro Iesu Christo, cum
gratias meam familiam clementer ab incendio
defendit. Valens enim hactenus omnes. Maritus
et mater cum parvis liberis. D. Guilielmo
liberi postea subditi sunt, et amille duo, puella
diurna relicta est, cap. natu minima: sed per
gravidam novam spem ostendit. Equidem luxi
fudorum, eleganti ingenio puerum, quem sustu
lerat ex prioris conjugis, is erat jam auditor
quartae classis, non dubium est, quin illi filii
mors amico nostro fuerit perquam acerba.
De quo bonum convertit salutis suae, quae cum
duidant tam prospera, tam adversa. Laude
sanctis colatur magnificum noxien ej. et
duo illi Magistri Henricus Salburgis et
Thomig Langeus, etiam nunc apud nos haerent,
sive sede certa aut loco rerum suarum. Salbur
gixor ante mensem unum Witteberga hui
venit cum ancilla. Siquid argenti est, bonam
ej. partem, ignava huius consumet. Vallem